

Beszámoló

Ezúttal az intimitás érdekelt. Annak határai. És mindaz, ami belefért. A szépség, a szeretet, szerelem, nemiség és identitás, tisztaság és erotika, vágy, virágzás, rettenet. Torzulások, énképek, önazonosság szemben a belénk gyömöszölt idealizmussal, társadalmi mechanizmusokkal. Intimitás szemben az idegenséggel, görcsbe rándító steril tökélyel.

Hirdetést adtam fel kísérletképpen, az alábbi szöveggel: “Kiállításomhoz modelleket keresek, érdekes testalkatú lányok, kismamák, asszonyok, idős hölgyek, öregnénik jelentkezését várom, akik szeretnének részesei lenni egy képzőművészeti projektnek”.

A jelentkezők közül öt személyt választottam ki, akik aktív részesei voltak a kiállításnak a megnyitó alatt. Sikerült olyan lányokat bevonni a projektbe, akiknek semmi közük nem volt sem a modellkedéshez, sem a művészetekhez, és akik hihetetlen módon helytálltak. Ugyanakkor fontos volt számomra, hogy olyan lányokat tudjak megszólítani, akik nem a tökéletes szépség ideát testesítik meg, hanem éppen ellenkezőleg, kövérnek és csúnyának tartják magukat és mégis felvállalják meztelen testük bemutatását. Sikerült beszélni és megszólítani embereket. Beavatni. Bátorítani. Az intimitás határait feszegetni.

A kiállítás minden állomása egy-egy ideált fogalmazott meg, amelyek együttesen jelenítették meg a kiteljesedő nőiséget, kihasználva a Magma tér adta lehetőségeit az egyes terekben más-más műfaj kapott helyet. A legelső teremben egy helyspecifikus installáció, öt darab két és fél méteres, henger alakú fehér lufi felfüggesztve a mennyezetre egy női hosszú haját szimbolizáló befont kender segítségével, alatta pedig egy köteg rőzse. Kontraszt. Fehér és fekete, nő és férfi, hogyan reflektálnak egymásra. A terem végében egy felirat: “AZ INTIMITÁS KAPCSOLAT A LEGMÉLYEBB ÖNMAGUNKKAL.”

A második teremben az anyaságot szimbolizáló, vízzel töltött többszáz rózsaszín mellnagyságú lufi töltötte be a teret.

A pincében az élő installációk meglepetésszerűen jelentek meg a nézők előtt, feketére festett meztelen testükön a nőiséggel kapcsolatos szavak voltak írva.

A másik két teremben egy-egy videoinstalláció, illetve a mellé társuló objektok, monumentális méretűre dagadó borostautánczat lógott le a plafonról, falakról.

Az anyaghasználat (lufik), amely szándékosan végig kísérte mindegyik állomását a kiállításnak, efemeritása csak fokozza az intimitás utáni vágyat, a felületek illuzórikus jellegét erősíti.

Puha, feszes, petyhüdt, tapintásra késztető vagy szúrósan elutasító formák és anyagok, tiszta fehérek, lágú rózsaszínek, tüzes vörösek, áttetsző és fekete felületek vezetnek el az intimitás bugyraiba. Provokálnak, időnként utasítanak, részvételre, tapogatásra köteleznek. Befelé húznak, legmélyebb önmagunkhoz. Az Intimitáshoz.

A megnyitó után egy meglepetésszerű, a tárlatra rezonáló dzsesszes improvizáció következett bevonva a közönséget is.

A kiállítás megnyitójára 2012. október 19-én, pénteken, 19 órakor került sor, a *MAGMA Kortárs Művészeti Kiállítótérben, Sepsiszentgyörgyön.*

A kiállítást *Túros Eszter* művészettörténész nyitotta meg.

A megnyitó után fellépett a GRENC SÓ KOLLEKTÍV KIFŐZDE (Budapest):

Grencsó István (szaxofonok), Pozsár Máté (zongora), Benkő Róbert (nagybőgő), Miklós Szilveszter (dob).

A kiállítás 2012. november 9-ig volt látogatható, hétfő kivételével, naponta 11-19 óra között.

<http://www.magma.maybe.ro/archive.php?id=112>

<http://www.sepsiszentgyorgy.info/kep-es-kronika-2010/964-intim-daczo-enik-kiallitasa-a-magma-kortars-kiallitoterben>

http://www.szekelynemzetimuzeum.ro/sznm.php?o=daczo_eniko_intim

<http://www.3szek.ro/load/cikk/53976/norol-es-ferfirol-a-magmaban>

<https://picasaweb.google.com/101578939111349799005/INTIMDACZOEniko#5802076186144297042>